

[Lone Dybkjær]

have nogle flere oplysninger om, efter hvilke hovedprincipper regeringen tænker sig at denne øgede indsigt skal ske.

Endelig er der det sidste forslag, om den øgede medindflydelse for offentligt ansatte. Vi er naturligvis tilhængere af, at også de offentligt ansatte får en øget medindflydelse på deres arbejdssituation. Det fremgår bl. a. af det forslag til folketingsbeslutning om medbestemmelse i den offentlige sektor, som vi fremsatte ligeledes i oktober 1978. Vi skal derfor ikke sætte os imod, at der også inden for den kommunale og amtskommunale sektor skabes samarbejdsudvalg.

På den anden side må man gøre sig klart, at samarbejdsudvalgene kun er en lille del af spørgsmålet om arbejdsvilkårene i den offentlige sektor, hvor jeg efterhånden synes folketinget får et stadig tungere ansvar for, at forholdene ikke er tilfredsstillende. Jeg vil tro, at der er en række embedsmænd rundt omkring i ministerierne i dag, der må erkende, at uanset hvor mange samarbejdsudvalg de har haft, har de nok ikke gennem de sidste 14 dage, for ikke at sige 3 måneder, haft nogen reel indflydelse på, hvordan deres arbejdsvilkår i virkeligheden var. Derfor er der nok behov for en meget mere åben drøftelse omkring hele det offentliges personalepolitik, tilrettelæggelse af arbejdsgang, kontrolforanstaltninger osv.

Konklusionen af det her sagte bliver således, at det radikale venstre kan gå ind for en obligatorisk overskudsdeling, men er absolut modstander af den centrale fond, og vi kan ikke medvirke til forslaget gennemførelse, hvis den centrale fond ikke tages væk. Vi kan tilslutte os, at der fremsættes forslag om øget medarbejderrepræsentation i bestyrelser, og vi kan tilslutte os, at regeringen arbejder videre med lovforslag om at gennemføre et øget offentligt indseende i aktie- og anpartsselskabers ejerforhold og økonomi, men vi vil gerne høre mere om, efter hvilke retningslinjer regeringen forestiller sig det skal gøres. Vi kan tilslutte os, at der etableres samarbejdsudvalg også i amtskommuner og kommuner, men vi mener på den anden side, at der er behov for mere dybtgående drøftelser af de offentligt ansattes arbejdsvilkår, og vil være interesseret i, at der gennemføres en række forsøg, således at man kan få flere forskellige modeller frem.

Mimi Jakobsen (CD):

Det er jo ikke alene hr. Thomas Nielsen, der har været forundret over formen for dette forslag. Jeg tror, mange i tinget har undret sig over, at man får et så konkret beslutningsforslag. Hr. Ninn-Hansen kan selvfølgelig mene, at indholdet er løst. Jeg synes nok, at i betragtning af de beslutningsforslag, man normalt ser, er det et særdeles konkret forslag, som naturligvis burde have været udformet som et reelt lovforslag og ikke som et beslutningsforslag, så vi nu skal til at bede statsministeren om at fremsætte et lovforslag på denne baggrund og med dette indhold. Det bliver ikke CD, der beder om noget som helst.

Jeg synes, man skulle have taget debatten om et konkret lovforslag i stedet for at forsøge at snigløbe folketinget, for det er jo vel at mærke et folketing, hvor der ikke er flertal for dette. Det viste generaldebatten i går, det har tidligere debatter vist, og her er folketinget jo i glimrende overensstemmelse med befolkningen, som heller ikke ønsker dette.

Vi har fra CDs side mange indvendinger. Vi kan ikke støtte forslaget. Det være sagt med det samme. En af vore indvendinger går på, at fagbevægelsens ledere er valgt til og kyndige på nogle ganske andre områder end disse. Det er – med al den respekt, vi i øvrigt har for fagforeningsledere – overhovedet ikke deres opgave at styre dansk erhvervsliv, og det vil vi naturligvis heller ikke finde os i.

Hvis man vil gennemføre en ØD-ordning, eller hvad man nu ønsker at kalde den i øjeblikket, kan konsekvenserne meget nemt blive, at folk, der har sparet op for at investere penge i erhvervslivet, vil drage den slutning, at nu er der ikke længere tale om et frit erhvervsliv, nu er det en filial af LO, og derfor ønsker man at foretage nogle andre investeringer. Det kan være i udlandet, eller det kan være i jord og fast ejendom og alt muligt andet. Det kan vel ikke være meningen.

Så taler man naturligvis om medbestemmelse, og det er glimrende. Men medbestemmelse om hvad? Er der tale om nogle daglige arbejdsforhold, om beslutninger, man kan være med til at tage om sine egne vilkår, er det da i orden, men der er altså et spring herfra og så til at skulle til at tage stilling til markedsføringspolitik og afsætnings- og produktionspolitik. Glemmer man fuldstændig,